

Religió i mort

Dm, 21/05/2019 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Sota aquest títol, ahir vespre es va celebrar al Casal del Clot una taula rodona en què hi vam participar representants de quatre religions: un jueu, un musulmà, un hinduista i un cristià, que era jo. Va estar molt bé i va ser molt agradable. I m'ha semblat que podria ser útil transcriure aquí la presentació inicial que, com els altres participants, vaig fer sobre com es planteja aquesta qüestió des del cristianisme tal com jo el visc. Aquí la teniu:

En la fe cristiana, hi ha un element bàsic des del qual afrontem la mort: la fe en la vida eterna.

¿Què vol dir això? Vol dir que la vida en aquest món s'acaba, però que, després de la mort, hi ha una altra vida que és per sempre. Cadascú de nosaltres, personalment, continuem vivint en la vida de Déu.

¿Com passa, això? Doncs no ho sabem. De fet, quan sant Pau a la primera carta als Corintis intenta explicar-ho, ja es veu que no hi ha gran cosa a explicar. Però, tot i així, estem convençuts que la vida humana no està destinada a desaparèixer, sinó a perdurar. Que tot allò de bo i de valuós que hi ha en nosaltres no queda només com un record per als que continuen en aquest món, o com un pòsit de bé que nosaltres hem estat capaços de deixar com una herència, sinó que es manté viu, en la nostra persona, amb Déu.

¿Per què ho diem, això? ¿En què ho fonamentem? Ho diem per dos motius:

El primer, perquè creiem en Déu. Nosaltres creiem que la vida humana està originada i està acompanyada per algú que està més enllà de nosaltres i que conté en ell totes les nostres aspiracions més nobles. És cap a ell cap on ens dirigim. I si ell és, i si ell hi és, segur que quan acabem el camí d'aquest món no podem caure en el no res, sinó que anem a les mans d'aquest Déu. Que anem a la vida de Déu.

I el segon motiu és que nosaltres creiem en Déu tal com Jesús ens el va fer conèixer. Jesús va viure la nostra mateixa vida humana amb l'única actitud que la fa valuosa: amb esperit d'amor a tothom, amb una especial preocupació pels pobres i pels febles, amb la proposta d'un món d'homes i dones iguals. Això el va portar a la mort en creu. I nosaltres creiem, pel testimoni dels qui van ser els seus seguidors, que aquesta mort no va ser el final de tot. Aquests seguidors ens diuen que el van veure viu, no sabem com (anys després van mirar d'explicar-nos-ho amb uns relats escenificats que tenim als evangelis), i van començar a anunciar que, si Jesús era viu, això volia dir que la manera de viure de Jesús era la manera que Déu volia per a tothom, i que aquesta manera de viure portava a la vida per sempre.

Amb tot aquest bagatge, doncs, nosaltres afrontem la mort. Patint tot el que comporta de dolor i de pèrdua, tant per al que mor com per al seu cercle familiar i d'amistats, però alhora amb la confiança en aquesta vida nova en Déu.

Sobretot, si en la vida d'aquest món hem viscut i actuat amb uns criteris que han volgut assemblar-se als de Jesús, que en definitiva són els criteris d'una vida humana que vulgui que en aquest món hi creixi la justícia i la fraternitat.

I tenint en compte tot això, per nosaltres és important acostar-nos a la mort amb ganes de trobar Déu, i amb ganes de compartir també aquest anhel amb altres cristians i cristianes que preguin amb nosaltres en aquest moment decisiu.